

Posłuchaj

()

[redacted] Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Błogosławieństwem nieustannym niech nas błogosławi Ojciec przedwieczny. Amen.

[redacted]
Z Proroka Izajasza
[redacted]
1 Kto uwierzył słuchowi naszemu? a ramię Pańskie komu jest odkryte?
2 A wystąpi jako latorośl przed nim, a jako korzeń z ziemie pragnącej, niema krasy ani piękności: i widzieliśmy go, a nie było nacz pojrzeć, i pożądaliśmy go.
3 Wzgardzonego i najpodlejszego z mężów, męża boleści i znającego niemoc, a jakoby zasłoniona twarz jego i wzgardzona: zkąd aniśmy go mieli zacz.
4 Prawdziwie choroby nasze on nosił, a boleści nasze on odnosił: a myśmy go poczytali jako trędowatego a od Boga ubitego i uniżonego.

Copyright Mavientura Projects e.K> Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Siedem Boleści Matki Bożej (piątek po Pierwszej Niedzieli Męki Pańskiej) – Quadragesima | 1

5 Lecz on zranion jest za nieprawości nasze, ztart jest za złości nasze: karność pokoju naszego na nim, a sinością jego jesteśmy uzdrowieni.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Mój Umiłowany jest biały i rumiany, tak, jest całkowicie uroczy;
* Na widok Jego cały tchnie miłością i pobudza do miłości w odpowiedzi; Jego Głowa jest pochylona, Jego Ręce są rozciągnięte, a Jego Bok jest otwarty.
℟ Dziewico i Matko, patrzyłaś na Niego z oczami pełnymi czułości, i tam widziałaś nie tylko, że Twój Syn został uderzony, ale że świat został zbawiony.
℟ Na widok Jego cały tchnie miłością i pobudza do miłości w odpowiedzi; Jego Głowa jest pochylona, Jego Ręce są rozciągnięte, a Jego Bok jest otwarty.

℟ Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Jednorodzony Syn Boży niech raczy nas błogosławić i wspierać. Amen.

[redacted]
[redacted]
6 Wszyscy my jako owce pobłądziliśmy, każdy na swą drogę ustąpił: a Pan włożył nań nieprawość wszystkich nas.
7 Ofiarowali jest, iż sam chciał, a nie otworzył ust swoich: jako owca na zabicie wiedzion będzie, a jako baranek przed strzygącym go

Copyright Mavientura Projects e.K> Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Siedem Boleści Matki Bożej (piątek po Pierwszej Niedzieli Męki Pańskiej) – Quadragesima | 2

zamilknie, a nie otworzy ust swoich.
8 Z ucisku i z sądu wzięty jest: rodzaj jego kto wypowie? bo wycięt jest z ziemie żywiących, dla złości ludu mego ubiłem go.
9 I da niezbożne za pogrzeb, a bogatego za śmierć swoje, przeto iż nieprawości nie uczynił, ani zdrady było w uściech jego.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Jego dłonie są jak pierścienie, przeszyte grotami gwoździ;
* Ustawione ceną zbawienia człowieka, jakby z jasynów.
℟. Miał rogi wychodzące z Jego rąk, tam była skryta Jego moc, bo Jego Ręce są
℟. Ustawione ceną zbawienia człowieka, jakby z jasynów.

℟. Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Łaska Ducha Świętego niech oświeca zmysły i serca nasze. Amen.

[redacted]
[redacted]
10 A Pan chciał go zetrzeć w niemocy: jeźli położy za grzech duszę swoje, ujrzy nasienie długo wieczne: a wola Pańska w ręce jego powiedzie się.
11 Za to, że pracowała dusza jego, ujrzy i nasyci się. Umiejętnością swoją usprawiedliwi on sprawiedliwy sługa mój wielu, a nieprawości ich on poniesie.

Copyright Mavientura Projects e.K>

12 Przetóż oddzielę mu bardzo wielu, a korzyści mocarzów dzielić będzie, ponieważ wydał na śmierć duszę swoje, a z złośnikami jest policzon: a on grzechy mnogich odniósł, a za przestępcę się modlił.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Jezus umiłował Jana, ponieważ jego niezwykły dar czystości uczynił go godniejszym miłości.
* Wybrał go na dziewicę dla Siebie, i pozostaje dziewicą na wieki.
℟ Na końcu, kiedy umierał na Krzyżu, powierzył Mu swoją matkę, dziewicę dziewicy.
℟ Wybrał go na dziewicę dla Siebie, i pozostaje dziewicą na wieki.
℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ Wybrał go na dziewicę dla Siebie, i pozostaje dziewicą na wieki.

℟ Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Bóg Ojciec wszechmogący niech będzie nam przychylny i łaskawy. Amen.

[redacted]
Z kazania świętego Bernarda, opata.
[redacted]
℟ęczeństwo zaś Dziewicy uwydatnia się zarówno w proroctwie Symeona, jak i w samej historji Męki Pańskiej. „Oto ten położony jest na znak, któremu sprzeciwiać się będą“, tak mówi starzec o Dziecięciu Jezus; Marji zaś powiada: „I duszę twą własną przeniknie miecz” Łuk. 2,

34-35. Zaprawdę, o Matko błogosławiona, przeniknie miecz Twą duszę! Tylko Ją bowiem przenikając, zagłębi się w ciele Syna Twojego. A gdy wypuścił ducha ów Twój Jezus, Jego przecież duszy nie dosięgła okrutna włócznia, która otworzyła bok Jego, wszakże Twoją duszę ona przeszyła. Jego bowiem duszy tam już nie było, ale Twoja stamtąd nie mogła się oderwać.
℣ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣ Żydzi ukrzyżowali Jezusa; i zrobiło się ciemno; i około dziewiątej godziny Jezus zawołał głośnym głosem: Boże mój, czemuś Mnie opuścił?
* I pochylił Głowę, i oddał ducha.
℟ O, jakie serce twe w tym momencie bolało, o Matko!
℟ I pochylił Głowę, i oddał ducha.

℣ Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Niech Chrystus obdarzy nas radością życia wiecznego. Amen.

[redacted]
[redacted]woją więc duszę przenikła moc boleści tak, iż nie bez słuszności nazywamy Cię więcej niż męczenniczką przeto; iż w Tobie uczucie męczeństwa cielesnego przewyższył skutek spółmęczeństwa. A czyż nie wydaje się tobie więcej, niż mieczem, owa mowa, naprawdę przenikająca duszę i sięgająca aż do rozdzielenia, duszy i ducha: „Niewiasto! Oto Syn Twój?“ Jan 19,26. O, zamiano! Jan ci się daje zamiast Jezusa, sługa zamiast Pana, uczeń zamiast Mistrza; syn Zebedeusza zamiast Syna Bożego, zwykły człowiek zamiast prawdziwego Boga! Jakżeby słuchanie tego nie miało przeniknąć Twej najczulszej duszy, jeżeli samo wspomnienie rozdziera nawet nasze lubo kamienne, lubo

Copyright Mavientura Projects e.K>

żelazne serca!
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Cierpienie Pana było
* Bólem niezmiernie bolesnym dla Jego Matki, przytłoczonej naturalną stratą.
℟ Żelazo włóczni żołnierza przebiło Bok Odkupiciela, i przez duszę Dziewiczej Matki.
℟ Bólem niezmiernie bolesnym dla Jego Matki, przytłoczonej naturalną stratą.

℟ Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Niech Bóg wznieci w sercach naszych ogień swojej miłości. Amen.

[redacted]
[redacted]ie dziwcie się, bracia, że o Marji mówimy, iż była męczenniczką w duszy. Niech dziwi się ten, kto nie pamięta, iż słyszał, jak Paweł kładł między największymi występkami pogan to, iż byli bez miłości przyrodzonej Ps. 1, 31. Dalekiem to było od wnętrzności Marji, dalekiem niech też będzie od Jej sług! Ale może kto powie: Czyż nie wiedziała naprzód, że Jezus umrze? Bez wątpienia. Czyż nie spodziewała się ciągle, że zmartwychwstanie? Z pewnością. I pomimo to bolała nad Ukrzyżowanym? Straszliwie! Bo i któż ty jesteś, bracie, i skąd ci ta mądrość, że podziwiasz więcej Marję spółcierpiącą niż, cierpiącego Syna Marji? Tam ten mógł nawet ciałem umierać, Ta zaś współumierać nie mogła sercem? Tamto sprawiła miłość, nad którą większej nikt nie miał; takoż i to sprawiła miłość, do której podobnej po niej już nie było.

Copyright Mavientura Projects e.K>

℣ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣ O, gdybyś był moim bratem, który ssał piersi mojej matki, abym mogła przylgnąć do Twojego Boku, aż Twoja Krew dotknęłaby mojej krwi i oczyściła ją!
* O, aby Źródło Wody, które płynie z Głowy Twojego Sprawiedliwego Serca, przez Twoje Żyły, Który wszystko dobrze uczyniłeś, na końcu wytrysnęło dla nas w wieczne błogosławieństwo!
℟ Twoi synowie przyjdą z daleka, a Twoje córki będą pielęgnowane przy Twoim Boku.
℟ O, aby Źródło Wody, które płynie z Głowy Twojego Sprawiedliwego Serca, przez Twoje Żyły, Który wszystko dobrze uczyniłeś, na końcu wytrysnęło dla nas w wieczne błogosławieństwo!
℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ O, aby Źródło Wody, które płynie z Głowy Twojego Sprawiedliwego Serca, przez Twoje Żyły, Który wszystko dobrze uczyniłeś, na końcu wytrysnęło dla nas w wieczne błogosławieństwo!

℣ Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Czytanie Ewangelii niech będzie nam zbawieniem i obroną. Amen.

[redacted]
Czytanie Ewangelii świętej według Jana
[redacted]

Copyright Mavientura Projects e.K> Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Siedem Boleści Matki Bożej (piątek po Pierwszej Niedzieli Męki Pańskiej) – Quadragesima | 7

W owym czasie stała pod krzyżem Jezusa Jego matka i siostra Jego matki, Maria Kleofasowa, i Maria Magdalena. Gdy tedy ujźrzał Jezus matkę i ucznia, którego miłował, stojącego, rzekł matce swojej: Niewiasto, oto syn twój. Potym rzekł uczniowi: Oto matka twoja. I od onej godziny wziął ją uczeń na swą pieczą.

Homilia św. Augustyna, biskupa Hippony.

To jest ta godzina, o której Jezus, kiedy miał zamienić wodę w wino, powiedział do swojej Matki: Niewiasto, co Mi do ciebie? Moja godzina jeszcze nie nadeszła. Mówił o tej godzinie, która wtedy jeszcze nie nadeszła, kiedy to, umierając, miał uznać Ją, od której narodził się w ciele śmiertelnym. Wtedy, ponieważ miał dokonać dzieł Bożych, odepchnął Ją, jakby jej nie znał, tę, która była Jego Matką, nie w tej naturze, w której jest równy Ojcu, ale w tej, w której jest niższy od Ojca. Ale teraz, ponieważ cierpi bóle człowieka, troszczy się miłością człowieka o tę, od której stał się człowiekiem. I tu daje nam lekcję. Robi to, co chciałby, abyśmy robili. Dobry Mistrz własnym przykładem nakazuje, aby wśród jego uczniów posłuszne dzieci wspierały swoich rodziców, jakby nawet to Drzewo, na którym umierały Jego kończyny, miało być amboną Jego nauczania.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Jestem strapiony dla ciebie, mój Synu Jezu, bardzo miły byłeś dla mnie; twoja miłość do mnie była cudowna, przewyższająca miłość kobiet;
* Bo tak jak matka kocha swojego jedynego syna, tak kochałam ciebie.

Copyright Mavientura Projects e.K>

℟ Moje życie mija w żalu, a lata w westchnieniach.
℟ Bo tak jak matka kocha swojego jedynego syna, tak kochałam ciebie.

℟ Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Niech Panna nad pannami, której święto obchodzimy, wstawia się za nami u Pana. Amen.

[redacted]
℣ z tego nauczania przez Jezusa Ukrzyżowanego pochodzi to, co nakazuje apostoł Paweł, mówiąc: Jeśli ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, zaparł się wiary i jest gorszy od niewiernego. Ale co jest tak bardzo własne człowiekowi, jak dzieci są rodziców? i rodzice dzieci swoich? Mistrz Świętych raczył dać przykład tej najzdrowszej prawdy, kiedy będąc Bogiem, nie traktował jako swojej służebnicy tej, której był Stwórcą i Panem, ale będąc także człowiekiem, dał innego na syna w swoim miejscu, tej, od której jako człowiek narodził się, i którą opuszczał.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Źródło miłości i świętego smutku, Matko! Niech mój duch czerpie coś z Twojej głębokiej boleści;
* Do Chrystusa, z czystym uczuciem, wznoszę skruszone serce mojej dewocji, miłość czytam w każdej Ran.
℟ Że jak Twój Syn Jezus umarł i zmartwychwstał dla nas, tak i my, którzy umarliśmy z Nim, możemy zmartwychwstać z Nim.
℟ Do Chrystusa, z czystym uczuciem, wznoszę skruszone serce mojej dewocji, miłość czytam w każdej Ran.

Copyright Mavientura Projects e.K>

[redacted] Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy. Amen.

[redacted]
Czytanie Ewangelii świętej według Jana
[redacted]

[redacted]nego czasu: Zebrali przedniejsi kapłani i faryzeusze Radę przeciw Jezusowi i mówili: «Cóż mamy począć? Bo człowiek ten wiele cudów czyni. Jeśli go tak zostawimy, wszyscy weń uwierzą i przyjdą Rzymianie, i zabiorą i kraj nasz, i naród». A jeden z nich, imieniem Kajfasz, który był w owym roku najwyższym kapłanem, rzekł do nich: «Wy ani nie wiecie, ani nie myślicie, że lepiej jest, aby jeden człowiek umarł za naród, niż żeby cały naród miał zginąć». A nie mówił tego sam z siebie, ale będąc najwyższym kapłanem w roku owym prorokował, że Jezus miał umrzeć za naród. I nie tylko za naród, ale żeby zgromadzić w jedno synów Bożych, którzy byli rozproszeni. Od owego dnia tedy umyślili Go zabić. Jezus zatem nie chodził już jawnie między żydami, ale odszedł w okolicę w pobliżu pustyni, do miasta zwanego Efrem, i przebywał tam z uczniami swymi.

Homilia świętego Augustyna, Biskupa
[redacted]
[redacted]aradzali się przedniejsi kapłani i faryzeusze. Jednakże nie powiedzieli: „Uwierzmy”. Bardziej bowiem niecni ludzie myśleli, jak szkodzić,

aby Go zgubić, niż jak samym sobie zaradzić, aby nie zginęli. Jednakże się lękali i niejako szukali rady. Mówili bowiem: Cóż mamy począć? Bo człowiek ten wiele cudów czyni. Jeśli Go tak zostawimy, wszyscy weń uwierzą i przyjdą Rzymianie, i zabiorą i kraj nasz, i naród. Bali się utracić to, co doczesne, a o życiu wiecznym nie myśleli, stracili więc jedno i drugie.

[redacted]
Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
ódlmy się.
oże, podczas którego męki, według przepowiedni Symeona, przesłodką duszę chwalebnej Panny i Matki Marji miecz boleści przeszył: racz sprawić łaskawie, abyśmy, Jej boleści ze czcią rozpamiętywając, męki Twojej błogosławionych skutków doznali.
tóry żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Copyright Mavientura Projects e.K>

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related

Copyright Mavientura Projects e.K>